

रमेश दाहाल

बैदेल, मृग र हात्ती मात्र नभएर
नीलगाईको गोबर, गहुँत र दुधमा पाइने
औषधीय गुणबारे पनि अनुसन्धान हुन
जरुरी छ । खानाको खोजीमा जङ्गल
छोडेर गाउँ पस्ने र बालीनाली नष्ट गर्ने
बैदेल र मृगलाई यो नयाँ दाना खुवाएर
व्यावसायिक रूपमा पाल्न कतिको सम्भव
छ भन्ने कुरा हेर्न बाँकी छ । मिचाहा
वनस्पतिका कारण जङ्गलमा घाँसपातको
अभाव भएर हात्ती र गैँडा मानववस्तीमा
आउने गरेका छन् । त्यसैले तिनीहरूको
सर्त्त्या र आवश्यकता अनुसार थप
पोषणयुक्त दाना बनाउनेतर्फ अनुसन्धान
अघि बढाउनु पर्छ ।

मानवले प्रारम्भिक चरणमा गास, बास र कपासको लागि मात्र हजारौं वर्षअघिबाट सङ्घर्ष गर्दै वर्तमान लेखन-तन्त्रसम्म आइपुग्दा शिक्षा, स्वास्थ्य, यातायात, पर्यटनलगायत शुद्ध विषयमा प्रगति गरेका छन् । मानवको विकासक्रमसँगै जङ्गली जनावर पनि प्राकृतिक रूपमै हुरिँएका कुकुर, गाई, भैँसी क्रमशः मानवजस्तो रहन पुगे पनि उनीहरूको अस्तित्व त्यहीँ पौसपातको सदुपयोगमा आधारित छ । अर्थात् मानवमा आएको परिवर्तनको दौँजोमा पशुपन्छीमा परिवर्तन नदेखिए पनि पछिल्लो चरणमा व्यावसायिक पशुपालनमा कम लगानीमा धेरै फाइदा लिन सकिन्छ ।

घरपालुवा जनावरलाई समयसापेक्ष वैज्ञानिक रूपमा खाद्यान्त्रमा परिमार्जन गर्दै आवश्यक पोषणयुक्त खाद्यान्नको जगेर्ना तथा उत्पादन गरी फाइदा लिएको पाइन्छ । जङ्गलमै रहेका ती नीलगाई, बँदेल, दुम्सी, हाती, बाँदरलगायत जङ्गली जनावर पनि मानवसँगै शताब्दीको प्रारम्भक चरणमा थिनै अस्तित्वको लडाइँ लडेका प्राणीलाई वैज्ञानिक रूपमा क्रस ब्रिडिङ गरेर

उनीहरूको सर्वात्मक वृद्धिसँगै उनीहरूबाट प्राप्त हुने दुध, मासु, अन्डा मात्र होइन मलमूत्रको समेत अधिकतम सदुपयोगको खोजीमा मानव सक्रिय छ ।

री लाखौं वर्षसम्म अस्तित्वमा रहे पनि मानवलाई केही पनि गुना लगाउन नसकेको जनावरका रूपमा परिभाषित हुन पुगेका थिएँ दुम्सी र बौंदरलाई आधुनिक विज्ञानको आँखांमा हेरेर उनिहरूले लाग्ने हाम्रा पुत्र्याउने योगदान हामी आफैँले अध्ययन गर्न विलम्ब भयो भन्न सकिन्छ । केवल एक टेउ खान ताम्रभट्ट सधर्षण गर्ने दुम्सीलाई उसले खोजेको स्वादमा आलु जस्तै बनाएर नजिकै दाना दियो । भन्न उसले विज्ञानको खाद्यान्नको क्षति गर्दैन ।

दुम्सी आहारा खोज्नुपर्ने समयमा कतै छेदिएर नौ इन्च गोलाइको सुरुङ खन सक्ने विशेष क्षमता भएको प्राणी हो। कतै जमिनमुनि ओछ्याइएका माइन पत्ता लगाउनु भएर भूविज्ञानमा अध्ययन गर्न सक्ने बनाउन, त्यसको शरीरमा भएको महत्वपूर्ण काँडा हिन्दुरस्को चूडाकर्मा अतिरिक्त स्वास्थ्य क्षेत्रमा अकुपन्चरमा प्रयोग गर्न सकिन्छ कि ? त्यसको हड्डी मासुमा कतै औषधीय गुण पो छ कि ? जस्ता विषयमा आधारित भएर बृहत् अध्ययन गर्न जरुरी छ। किसानको बालीमा केही नोक्सानी पुऱ्याएको आधारमा भन्दा पनि यसको फाइदाका बारेमा विशेष अनुसन्धान गर्न जरुरी छ ।

धार्मिक रूपमा पवनपुत्र हनुमानकी सेवाकका रूपमा अस्तित्वमा रहेका तथा मानव वंशसँग केही हदसम्म फैलिएको जलदो रूपमा रहेका बाँदर आफू करिब ३१ जिल्लामा फौलकोको अवस्था छ । विगतमा चर्चित मठग्रन्थद्वारा सीमित रहेका बाँदर अहिले एकपेठ भन्दा मानवसँग सङ्घर्षरत छन् । यी प्राणी पनि धर्तीको साभ्ना हिस्सेदार भएकाले यिनीहल्ले पनि बाँच्न पाउनु पर्छ । वन्यजन्तुको सिकाका र हत्यामा लाग्नेका कानुनी प्रतिक्रमिका कारण बाँदरको संख्या निक्कै बढेको छ । जलन्मा प्राकृतिक स्रोत र आहाराको कमी भएकाले यी बाँदर गाउँपर परेका किसानको बालीनाली नष्ट गर्न थालेका छन् । यसले गर्दा मानिसको बसाइँसराइ र दैनिक जीवनशैली नै सङ्कटमा परेको छ, जुन हामी सभैसा लागि एउटा ठुलो चुनौती हो । पहेँलो बाँदर मठग्रन्थद्वारा मात्र सीमित हुँदा धार्मिक मानिसले ती अहल्लाउँ खानेकुपा दिएर संरक्षण गर्थे । यसै विषयमा अध्ययन गर्न लेखक खोटाङ जिल्ला पुग्दा त्यहाँका स्थानीय बासिन्दाले बाँदरले गर्ने सामान्य नोक्सानमात्र नै स्वभाविकका रूपमा लिएका थिए । जब बाँदर घरभित्रै परेर भण्डाराग गरेको अनपत्ता र पकाएक खानासमेत नष्ट गर्न थाले तब बाध्य भएर यिनीहल्ले बाँदरको प्रतिकार गर्नु परेको अनुभव सुनाए । फसीको बियाँ खान खोज्दा सुइँको फेदमा हात अडिक्ने स्वभाव भएको यो प्राणी, अप्ठ्यारोमा पर्दा वा मौका पाउँदा हुवे हात जोडेर ज्यानको भिख मान्न पनि पछि पर्दैन ।

युनेस्कोको सहयोगमा घरपालुवा र जङ्गलमा जनावरका लागि उपयोगी हुने एक विशेष दानाको पहिलो चरणको अध्ययन पूरा भएको छ । यो दाना खुवाउन हरेक जिल्लामा जाली घर बनाएर जनावरलाई

परेभारी खान दिने व्यवस्था मिलाउन आवश्यक छ । यसो गर्दा मानिस र जनावरको सम्बन्ध बलियो हुने मात्र होइन, भविष्यमा चिकित्सा क्षेत्रमा औषधी परीक्षण र अङ्ग प्रत्यारोपणका लागि समेत महत्त पुनः स्वस्थ भाले र पोथीलाई छुट्टाछुटे राखेर यस्ता जाली घरमा जनावरको सत्कारा नियन्त्रण गर्न सकिन्छ । किसान र बस्तीलाई असर नगर्ने गरी चार/पाँच हजार क्षियमै बन्ने यस्ता जाली घर र दानाको व्यवस्थापनमा सरकारले तत्काल ध्यान दिनु पर्छ । बँदेल, मुग र हाती मात्र नभएर निलगाईको गोबर, गहुँ र दुधमा पाइने औषधीय गुणबोध पनि अनुसन्धान हुन जरुरी छ । खानाको खोजीमा जलल छोडेर गाउँ पस्ने र बालीनाली नष्ट गर्ने बँदेल र मुगलाई यो नयाँ दाना खुवाएर व्यावसायिक रूपमा पाल्न कतिको सम्भव छ भन्ने कुरा हेर्न बाँकी छ । मिचिहा वनस्पतिका कारण जङ्गलमा घाँसपातको अभाव भएर हाती र गैँडा मानवबस्तीमा आउने गरेका छन् । त्यसैले तिनीहरूको सत्कारा र आवश्यकता अनुसार थप पोषणयुक्त दाना बनाउनेतर्फ अनुसन्धान अघि बढाउनु पर्छ ।

नेपालका साना जङ्गलमा हात्तीको संख्या धेरै हुँदा आहारा पुगिरहेको छैन, जसले गर्दा हात्तीले मानिसमाथि आक्रमण गर्ने गरेका छन् । देशभरिका करिब २३ हजार सानुमादयिक वनबाट पाइने घाँसपातलाई वैज्ञानिक परीक्षण गरी व्यावसायिक रूपमा स्रोत दाना उत्पादन गर्ने सकिन्छ । परम्परागत अन्नबाट दाना बनाउँदा किसानको लागत धेरै लाग्ने र कृषि उत्पादन घट्ने भएकाले प्रतिफलको १५/२० रुपियाँमै उपलब्ध गराउन सकिने नो नयाँ प्रविधिकै उपयोगी हुने छ । यसै उद्देश्यका लागि वन विभागले आगारुमीको भ्राँक्रीबास समुदायको वनको सिफारिसमा आगारुमी वर्षदेखि परीक्षण अधि बढाउने प्रस्तावलाई सकारात्मक रूपमा लिएको छ । यो महत्वाकांक्षी योजनालाई पूर्ण रूपमा व्यावसायिक बनाउन चार/पाँच वर्षको निरन्तर परीक्षणका लागि २५-३० करोड रुपियाँ खर्चे हुने अनुमान छ तर सुस्तालाई दुई वर्षभित्र पाँच करोड ४५ लाख रुपियाँको लागतमा गाई, भैँसी, बाख्रा, कुखुरा र बहुरा विशेषज्ञको निगरानीमा छ महिनादेखि एक वर्षसम्म परीक्षण गर्ने प्रस्ताव गरिएको छ । यस परीक्षणका क्रममा नेपालमै यस गइरहेका हाडोआखर, आँपको कोया र चाँपको गेडा जस्ता प्राकृतिक स्रोतको प्रयोग गरी पोसिलो र स्वादिलो दाना बनाइने छ ।

यदि जङ्गलछेउमै यस्तो दाना भण्डारण गरिदिने हो भने अन्नको खोजीमा गाउँ पस्ने हात्तीले मानवीय क्षति गर्ने छैनन् । उचित तालिम पाएमा बाँदरले पनि स्खबद्ध फलफूल टपिदिने वा मकै ओसारिदिने जस्ता काम गरेर मानिसलाई सहयोग गर्न सक्छन् । यस्तो भ्रष्टाचार वन्यजन्तुका कारण गाउँबस्ती छोडनुपर्ने बाध्यता हट्ने छ र पशु अधिकारकर्मीको गुनासो पनि रहने छैन । यस योजनालाई औद्योगिक रूपमा अगाडि बढाउन सके मात्र नागरिकका समस्या समाधान हुने छन् र मानिसका साथै वन्यजन्तुले समेत सुरक्षित वातावरणको अनुभूति गर्न पाउने छन् ।

गोपबट

गर्मी छलन पर्यटक रिग क्षेत्रमा

ढोरपाटन । हिजोआज दैनिकजसो रिगताल परिसरमा आन्तरिक पर्यटकोको चहलपहल बढेको छ । बागलुङको तल्लो क्षेत्रमा निकै गर्मी छ । जसका कारण समुन्द्री सतहदेखि तन हजार २०० मिटरको उचाइमा रहेको रिगताल क्षेत्रमा सितल छ । यहाँ पुस माघ महिनाको जस्तो निसो सिरेंटो चलिने रहन्छ । गर्मी छल्ल आन्तरिक पर्यटक दिनुहुँ यहाँ पुछ्नु ।

उच्च पहाडी हावापानी, शान्त वातावरण र प्राकृतिक सुन्दरताको रसास्वादन गर्न आउने पर्यटकका कारण रिंग क्षेत्रमा चहलचल बढेको हो। बर्खा याममा फुलेका भुईँरुम र आँखा पाल्नुले यहाँ पुगे जोकोहीलाई आकर्षित गर्ने गरेको छ। बागलुङको निसीखोला गाउँपालिका-६ मा पर्ने रिंग ताल एक दमक अगाडिसम्म ओभेलमा थियो। तर पछिल्लो समय प्रचारप्रसार हुँदा पर्यटक आकर्षणको केन्द्र बनेको हो।

राष्ट्रिय गौरवको आयोजना मध्यपहाडी लोकमार्गको नजिकै पर्ने रिग क्षेत्रमा प्रकृतिसँगै गोठाले जनजीवन, हजारौं संख्याका वस्तुभाउ र वन्यजन्तुसँगै समाउन आएको संख्या बढी छ । बागलुङ, रोल्पा र पर्वी रुकुम जिल्लाको सन्नम स्थल पातीहाल्नेदेखि १५ मिनेटको पैदल यात्रामा पुग्न सकिने रिगतालसम्म सडक पनि पुगेको छ । जसले पर्यटकलाई सवारी साधनमा तालसम्म पुग्न सहज बनाएको छ ।

पछिल्लो सात वर्षमा रिग ताल क्षेत्रमा आउने पर्यटकको संख्या ह्वातै बढेको निरीखेला। गाउँपालिका-६ का पूर्णबहादुर घर्ती मगरले बताए। पहिले गोठालाले चरन क्षेत्रका रुपमा प्रयोग गर्दै आएको रिगतालमा अहिले दैनिक पर्यटक आउने गरेका छन्। असारको पहिलो सातादेखि नै दैनिक एक सयभन्दा

बढी पर्यटक रिग क्षेत्रमा आउने गरेको घर्ती मगरले सुनाए ।

उनले भने-“सडकको विकासले गोठाला बस्ने ठाउँमा पर्यटक आउन थाले, पहिले त निसी, भल्कोट गाउँका गोठालाहरु भेडाबाख्रा, गार्ड्बैसी लिएर बर्खा भरि बस्ने ठाउँ हो, तर अहिले रिग डाँडाभरी मान्छेहरुको भिड लाग्छ, ठाउँ पनि राम्रो छ ।”

अरु बेलाभन्दा बिदाको दिन ५०० बढी पर्यटक रिगा तालमा आउने गरेका घर्तीले जानकारी दिए । पर्यटकले गोठमै आएर दूध, दही र च्यूसमेत खरिद गर्दा आम्रदानी राम्रो हुने गरेको बताउनुभयो । पर्यटकले प्लास्टिकका बोटल, बियरका सिसा र अन्य प्लास्टिकजन्य फोहोर जथाभावी गर्ने गरेको उनले गुनासो गरे ।

खासगरी बुटवल, दाङ, नेपालगञ्ज, चितवन, भैरहवा लगायतका ठाउँबाट पर्यटकहरु गर्मी छुट्टा यतिबेला रिगताल आउने गरेका छन् । नेपालगञ्जबाट घुम्न आएका रितेश ताम्राकाले तराईमा निकै गर्मी बढेको हुँदा एक साता सिमला खोज्दै पहाड निस्किएको बताए । पहाड आएको समयमा चौरीपर्व, डोरपान, निसेलढो र रिगतलामा धुमेको उनले सुनाए ।

“तराईमा निकै गर्मी बढेको छ, यहाँको जस्तो सितल हावा पाउन त निकै गाह्रो पर्छ, यहाँको हावापानी धेरै राम्रो रहेछ, एकैछिन बस्यो भने जाडोले काप्ने अवस्था आउँछ,” उनले भने-“गर्मी महिनाभरि यतै बसौं जस्तो लाग्यो ।”

भैरहवाका प्रवेश पौडेलले पहाड घर गुल्मी आएको बेला साथीहरूसँग रिगताल घुम्न आएको बताए । भैरहवामा अत्यधिक गर्मी बढेको सुनाउँदै उनले रिगताल आएपछि यहाँको प्रकृति र हावापानीसँग रमाउँदै आनन्द आएको जनाए ।

सपना पौडेल रिजाल

आमा, आज पनि
तिमीलाई सम्झँदा
आँखा आफैँ रसाउँछन्,
ओठले हाँस खोजे पनि
मर्मभिन्न चुपचाप वर्षा भर्छ ।
तिमी गुपको पनि त
धेरै वर्ष बिते,
तर तिम्रो अभाव भने
हरेक बिहान
नयाँ भएर आउँछ,
हरेक रात
आँसु बनेर सिरानी भिजाउँछ ।
आमा,
तिमीले छोडेको धन
सुनचाँदी थिएन
तिमीले छोडेको धन त
असल बन्ने संस्कार थियो,
इमानको बाटो थियो,
आम्रो दुःखमा

हात समात्ने सुन्दर मन थियो ।

आमा,
आज म जहाँ छु,
जसरी बाँचेकी छु,
त्यो मेरो सामर्थ्य होइन
तिम्रो शिक्षाको उज्यालो हो।
तिम्रो आशीर्वादको बल हो।
कहिलेकाहीँ त,
मन यति धेरै थाक्छ कि लाग्छ
एकपटक माथै
“छोरि” भनेर बोलाइदेऊ,
म दौडेर तिम्रो काखमा लुक्छु,
र मनभरि थुप्रैका
सबै आँसु बगाइदिउँ।
तर नियातिले,
त्यो काख पनि खोस्यो,
त्यो स्पर्श पनि खोस्यो,
र मेरो जीवनबाट
‘आमा’ भन्ने शब्दको
जीवित अर्थ नै खोस्यो।
मानिसहरू भन्दछन्,
समयले सबै घाउ निको पार्छ।
तर उनीहरूलाई कसरी भन्नू,
आमाको अभाव घाउ होइन रने
यो त सास रहुन्जेल
माथिभर बलिरहेको र
निम्न नसक्ने पीडा रहेछ।

आज पनि हरेक सफलतामा
सबैभन्दा पहिले तिमीलाई खोज्छु,
हरेक पीडामा तिम्रो काख सम्बन्ध ।

किनीक
संसारमा धेरै सम्बन्ध भेटिए,
तर "आमा"भन्ने सम्बन्धको
कहिल्यै विकल्प हुँदैन रहेछ ।
जहाँ भए पनि,
मेरो लागि मुस्कुराइरहनु है ।
आमा,
म त आज पनि तिमीले
सिकाएको संस्कार समातेर,
तिम्रै आशीर्वाद बोकेर
जीवनका कठिन बाटारू हिँडिरहेको छु ।

आमा,
यादि स्वर्गसम्म
छोरीको पुकार पुन्छ भने,
मेरो एउटै प्रार्थना सुनिदेऊ
अर्को जन्ममा पनि
मलाई तिमी कोख देऊ ।
किनकि,आमा
यो जन्मले पुऱ्या कुरा राम्ररी सिकायो
आमा गुमाउनु भनेको
मानिसको जीवनबाट
आधा संसार हराउनु रहेछ ।
मुटु चूँडिनु र
चाडबाड जिउँदै मर्नु रहेछ ।

सदनदेखि...

“सरकार गठन भएको प्रारम्भक १०० दिनभित्रै उचित व्यवस्थापनको अभाव, मानसिक तनाव तथा विस्थापनको त्रासका कारण भेषराज दर्जी, कर्णबहादुर थापा, रिन तामाङ, इन्द्रबहादुर राई र उज्वल तामाङलगायतका नागरिकले ज्यान गुमाउनुपरेको छ ।”

राज्यले नै व्यवस्थापन गरेका अस्थायी होलिडङ सेन्टरहरूबाट समेत नागरिकलाई हठात् हट्न अल्टिमेटम दिने, धाकधम्की दिने र भोकमरीको जोखिममा धकेल्ने जस्ता कार्यहरू सर्वथा अमानवीय रहेको पोखरेलको भनाइ छ ।

नेपाली कम्युनिस्ट पार्टी (नेकपा)ले गणेश नेपालीको आत्मदाह र निधनसँग सम्बन्धित घटनाको निष्पक्ष छानबिन गरी दोषीमाथि कानुनी कारबाही गर्न माग गरेको छ । पार्टी प्रवक्ता प्रकाश ज्वालाले शुक्रबार विज्ञप्ति जारी गर्दै पीडित परिवारलाई उचित राहत र न्याय उपलब्ध गराउन सरकारसँग माग गरेका छन् ।

“राज्य र आमनागरिकबीच अपनत्वको सम्बन्ध कमजोर बन्दै जानु तथा राज्यले भुईँतहका नागरिकको पीडा, संवेदना र आवाज नसुनुका कारण एकातिर गणेश नेपालीजस्ता नागरिक आत्मदाहजस्तो चरम कदम चाल्न विवश भएका छन् भने अर्कोतिर्फ हजारौँ सुकुम्बासी, भूमिहीन, श्रमिक तथा विपन्न नागरिक मर्नु न बाँच्नुको अवस्थामा जीवन बिताउन बाध्य छन् ।”- विज्ञप्तिमा भनिएको छ ।

लोकतान्त्रिक मुलुकमा यस्ता दुःखद घटना हुनु राज्यको चरित्रमाथि गम्भीर प्रश्न उठाउने विषय रहेको ज्वालाले विज्ञप्तिमा उल्लेख गरेका छन् । उनले भनेका छन्-“अत्यन्त दुःखद, निन्दनीय र भर्त्सनायोग्य घटना हो । अभ्र आत्मदाहको प्रयासपछि पनि उनको जीवन रक्षा र घटनाको संवेदनशीलता बुझेर मानवीय व्यवहार गर्नुको सट्टा राज्यका निकायहरूबाटै उनीमाथि बल प्रयोग गर्ने, जरिवानाको दबाब दिने, धम्क्याउने र घिसारेर हिँडाउने जस्ता अमानवीय व्यवहार गरिनु र निधन भइसकेपछि पनि वास्तविकता सार्वजनिक नगर्नुले यो घटना अभ्र हृदयविदारक बन्न पुगेको छ ।”

सरकारविरुद्ध प्रदर्शन

गणेश नेपालीको लागि न्याय माग गर्दै काठमाडौँको वीर अस्पताल अगाडि आफन्त र सरकारसँग असन्तुष्ट युवाहरूले माइतीघरमा प्रदर्शन गरेका छन् । शनिबार दिउँसो सरकार र सत्तारूढ दल रास्वपाको विरोध गर्दै प्रदर्शन भएको हो ।

प्रदर्शनमा सहभागीहरूले प्रधानमन्त्री बालेन शाह, रास्वपा सभापति रवि लामिछानेको नाम लिँदै उनीहरविरुद्ध नारा लगाएका छन् । सो क्षेत्रमा सुरक्षा व्यवस्था कडा बनाइएको थियो । गणेश नेपालीको न्यायका लागि युवाले काठमाडौँको माइतीघर मण्डलमा प्रदर्शन गरेका छन् ।

शनिबार जनपक्षीय ट्रेड युनियन महासंघ र जनपक्षीय युवा लिंगको अगुवाइमा सरकारविरुद्ध प्रदर्शन गरिएको हो । गणेशलाई आत्मदाह गर्ने अवस्थामा राज्यले पुर्‍याएको भन्दै युवाले प्रदर्शन गरेका छन् ।

उनीहरूले ‘श्री ३’ को सरकार भन्दै वालेन्द्र शाह नेतृत्वको सरकारको विरोध गरेका छन्। उनीहरूले ‘युवालाई आत्मदाह गर्ने बाध्यता होईन, रोजगार देउ’, ‘युवालाई आत्मदाह गर्ने स्थितिमा कसले पुर्‍यायो?’ लगायतका

नारा लेखिएका प्लेकार्ड बोकेर प्रदर्शन गरेका हुन् ।

उनीहरूले यस घटनाको छानबिन गरी दोषीलाई कारबाही गर्न माग गरेका छन्। यससँगै गणेशको परिवारलाई राहत उपलब्ध गराउन सरकारको ध्यानाकर्षण गराएका छन् ।

यसैबीच कीर्तिपुरस्थित राधास्वामी होलिडङ सेन्टरबाट जेनजी अभियन्ता माजद अन्सारीसहित केहीलाई प्रहरीले नियन्त्रणमा लिएको छ । अन्सारी सरिश्मा थापासहित केहीलाई प्रहरीले नियन्त्रणमा लिएको हो । कीर्तिपुरको होलिडङ सेन्टरमा रहेका सुकुम्बासीहरू डुबानमा परेपछि अन्सारीसहितका केही अभियन्ताहरू त्यहाँ पुगेका थिए । अन्सारीले आफूहरूलाई प्रहरीले दुर्व्यवहार गर्दै पक्राउ गरेको बताएका छन् । ‘प्रहरीले कुटपिट र लछारपछार गर्दै नियन्त्रणमा लिएको छ, मेरो नाकबाट रगत समेत आएको छ ।’- उनले भने । उनीहरूलाई अहिले कीर्तिपुरस्थित प्रहरी बिटमा राखिएको छ ।

उचित...

बाढीबाट जोगिन साविकको बस्ती भत्काएर यहाँ ल्याइएका उनी पनि अन्ततः त्यही बाढीको चपेटामा परिन् । ओढ्ने र ओछाउने कपडा, जाँतो, चुलो र खाने भाँडाहरू सबै हिलो र पानीले नष्ट बनाइदिएको छ ।

यो प्राकृतिक विपत्तिबीच गीताको काँधमा सामान जोगाउने मात्र होइन, आफ्ना बिरामी श्रीमान र सानो बच्चालाई सम्हाल्नुपर्ने जिम्मेवारी छ । डिप्रेसन र अन्य बिरामीको समस्यासँग जुधिरहेका उनका श्रीमान आफ्नै सुरमा यताउता गरिरहेका छन् । तर, उनलाई खुवाउने दबाई अब छैन । पानीले बिहान औषधिको लागि भनेर राखिएको खाजा र औषधि दुवै नष्ट गरिदियो ।

अब श्रीमानको औषधि कुन थियो भन्ने ट्याक्कै भेउ पनि उनलाई छैन । दबाइ किनेको पुर्जा पनि आफूसँग रहेन । ‘बुढा डिप्रेसनमा हुनुहुन्छ, केही गर्न सक्ने अवस्था छैन’, गीताले भनिन्- ‘यस्तो बेला बच्चा स्याहारु कि सामान स्याहारु ? ज्यान त बच्यो, तर अरू सबै थोक सखाप भयो ।’

श्रीमानका लागि नियमित खुवाउनुपर्ने डिप्रेसनका औषधिहरू अब हिलोबाट निकाल्नसक्ने अवस्था छैन । निकाले पनि केही काम आउँदैन । अब भोलिदेखि ती औषधि कहाँबाट ल्याउने र श्रीमानको स्वास्थ्य कसरी जोगाउने भन्ने चिन्ता उनमा थपिएको छ ।

होलिडङ सेन्टरमा बस्दै आएको रिसमला उप्रेती पनि चिन्तामा छिन् । उनी आफैँ बिरामी छिन् । रातमा इन्फेक्सन भएर औषधि खाइरहेकी छिन् । तर, शुक्रबार राति पसेको बाढीले उनको पनि औषधि बगायो । रातको समयमा बाढी पस्यो उनले औषधिसहितका सामान निकाल्न पाइनन् ।

त्यस्तै, त्यहीं रहेका सुकुमवासी राजकुमार मार्झीको तनाव पनि उस्तै छ । अभ्र उनको त औषधि खाने समय र सरकारले दिने खान नमिलेर आफ्नै सुरले पकाउँदै खाने गरेका थिए । सोही अनुसार सामानको जोहो गरेका थिए ।

तर, त्यो पनि गणरातको बाढीले बगाएको छ । अब उनीसँग न खानेकुरा छ, न औषधि । औषधि किनेर खाइहाल्न पनि आर्थिक अवस्था

सहज छैन । यसले आफूहरूलाई थप तनाव दिएको उनको अनुभव छ ।

‘बरू सिधै मारिदिए हुन्थ्यो । यसरी किन तड्पाइ तड्पाइ सताइरहेको हो थाहा छैन’, विरक्त हुँदै उनले भने- ‘यदि केही तयारी थिएन भने किन यसरी बस्ती भत्काएर बिचल्ली बनाएको ? अब त हुँदाहुँदा २५ हजार लिएर तिमीहरू जाओ भन्छु । पछि व्यवस्थापन गरिदिने रे भन्छु । यस्तो अवस्थामा हामी कहाँ जाऔं ? हामीलाई कसले पत्याउँछ ?’

बुटवलमा...

छाडा चौपाया व्यवस्थापनका लागि वार्षिक लाग्ने र हालसम्म करोडौँ रुपैयाँ खर्च भए पनि समस्या पूर्ण रूपमा समाधान हुन नसकेको सुनारको भनाइ छ ।

एक वर्ष अघि शैलेन्द्रकी आमा शान्ति पनि बजारबाट तरकारी किनेर घर फर्किने क्रममा छाडा साँढेको आक्रमणमा परेर बाँदबाल जोगिएकी थिइन् । उनलाई आपसमा

जुधिरहेका दुई साँढेले देखेपछि लखेट्दै आक्रमण गर्न खोजेका थिए । शान्ति साँढेको टाड मुनि परेर जोगिएकी थिइन् ।

दुई वर्षअघि बुटवलमै गुल्मीकी ४५ वर्षीया सीता पाण्डेको साँढेको आक्रमणबाट गम्भीर घाइते भई उपचारका क्रममा लुम्बिनी प्रादेशिक अस्पताल बुटवलमा मृत्यु भएको थियो ।

२०८१ फागुनमा बुटवलको अमरपथमा किनमेल गरेर कालिकानगरतर्फ स्कुटरमा फर्कँदै गर्दा बसपार्कभन्दा केही तल सडकको डिभाइरमा जुधेका दुई साँढे (गोरु)ले दशरथ न्यौपाने र मुना सवार स्कुटरलाई लडाएका थिए ।

स्कुटर चलाएका दशरथ खुट्टामा गम्भीर चोट लागेर बेहोस हुने गरी घाइते भई भैरहवास्थित युनिभर्सल कलेज अफ मेडिकल साइन्सेजमा उपचार गरेपछि बल्ल उनको होश खुलेको थियो । चेकजाँच गर्दा दाहिने खुट्टा दुई ठाउँमा भाँचिएको

रहेछ । सामान्य मजदुरी गरेर जीवन धान्दै अघि बढिहेका ४१ वर्षीय न्यौपानेले नसोचेको परिस्थिति भैल्नुपुग्यो ।

३ महिना अस्पताल बस्दा १० लाख रुपैयाँ सकियो । ३ महिनाको अवधि ३ वर्षजस्तो लागेको र उपचार खर्च जुटाउन गर्नुपरेको सास्तीको त उनी सम्झ्न पनि चाहन्न् ।

खट्टामा दुईतिरबाट ३ वटा रड राखेका उनले निकै दुख र सास्ती पाए ।

पाँच वर्षसम्म वैदेशिक रोजगारीमा गएर फर्किएका दशरथ देशमै केही गर्ने योजना बनाएर यहाँ बसेका थिए । साँढेको आक्रमणमा परेर खुट्टामा गहिरो चोट र टूटो उपचार खर्चले उनलाई पीडा दियो । सीताको त ज्यान नै गयो, दशरथ र शैलेन्द्र जस्तै अरू धेरै जना बुटवलमा छाडा साँढेको आक्रमणमा परेका छन् । बुटवलका छाडा चौपायाले दुर्घटना र जोखिम दुवै बढाएका छन् ।

साना किसान कृषि सहकारी संस्था लि., बुद्धभूमि– ४

भाखा नाघेको ऋण बुझाउने बारे ३५ दिने सार्वजनिक सूचना

यस संस्थाबाट तपसिलमा उल्लेखित ऋणी / सदस्यहरूले निम्न कार्यका लागि पटक पटक गरी ऋण लिई हालसम्म नबुझाई भाखा नघाएको निम्नानुसारको रकम बुझाउने सम्बन्धमा संस्थाबाट पटक पटक लिखित तथा मौखिक तर - ताकेता गरिएको हो । निजहरू आफैँबाट ऋण तिर्न गरिएको कबुलियत तथा ऋण लिँदा र समूह गठन गर्दा पालन गर्न मञ्जुर गरेका सर्तहरू समेत भंग गरी ऋणको सावो, ब्याज तथा हर्जाना समेत नबुझाएको हुँदा यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले ३५ दिनभित्र यस संस्थामा आई ऋण बुझाउन यो सार्वजनिक सूचना प्रकाशित गरिएको छ । उल्लेखित मितिभित्र पनि ऋण बुझाउन नआएमा सहकारी ऐन २०७४, सहकारी नियमावली २०७५, निज ऋणी सदस्यले कर्जा लिँदा गरिदिएको लिखित तमसुक तथा यस संस्थाको कर्जा लगानी तथा असुली सम्बन्धी आन्तरिक कार्यविधि अनुसार ऋण लिँदा संस्थालाई लेखि दिएको धितो लिलाम/बिक्री वा अन्य व्यवस्था गरी संस्थाको तिनुपर्ने रकम असुल उपर गरिने ब्यहोरा जानकारी गराइन्छ । साथै तपसिलमा उल्लेखित व्यक्तिहरूलाई निम्न उल्लेखित ऋण लिँदा आफ्नो जायजेषा मञ्जुरीनामा दिनेहरूलाई उल्लिखित ब्यहोराको जानकारी यसै सूचनाद्वारा गराइएको छ । ऋण नातिर्ने ऋणी / सदस्यहरूलाई कालो सूचीमा राख्नेतर्फ कारबाही अगाडि बढाइई ब्यहोरा समेत सूचित गराइन्छ ।

तपसिल											
क्र.स.	ऋणीको नाम थर	स. नं.	ठेगाना	पति वा बुबाको नाम	बाजे वा ससुराको नाम	उद्देश्य	साँवा	२०८३ अषाढ सम्मको ब्याज, हर्जना जम्मा	जम्मा तिनुर्पने रकम	धितो मञ्जुरीनामा दिने वा जमानत बस्नेको नाम	कैफियत
१	तुल्सी सुनार	०२०	बुद्धभूमि-४,किलौली	निर्मल सुनार	हुम बहादुर सुनार	घर निर्माण	५९६,३८५।	१५९,९२८।१९	७५६,३१३।१९	हुमबहादुर सुनार	
२	पार्वती सुनार	०९७	बुद्धभूमि-२ बड्हरा	कृष्ण बहादुर वि. क. । लाली सुनार	गोफले सुनार	जग्गा खरिद	९००,०००	५०१,४५४।७७	१,४०१,४५४।७७	पार्वती सुनार	
३	भुमिदत्त पन्थी	१३८	बुद्धभूमि- ४ जोतपुर	ढुण्डीराज पन्थी	मुक्तिनाथ पन्थी	घर निर्माण	४००,००० ।	४८६,५३७ ।६३	८८६,५३७ । ६३	डुकीकला घिमिरे	
४	धुमा थापा क्षेत्री	१८३	बुद्धभूमि-४, जोतपुर	राम खनाल	तिलक बहादुर खनाल	कुखुरा पालन	५००,००० ।	१९३,१३२ । ८८	६९३,१३२।८८	राम बहादुर खनाल	
५	देवकला खत्री	०८४	बुद्धभूमि-४,गेलवार	विष्णु बहादुर खत्री	धनबहादुर खत्री	जग्गा खरिद	५००,००० ।	१,९३१३२।८८	६४१,५५४।८०	-	
६	कटेश्वरी कुर्मी	११८	बुद्धभूमि	पिंगलप्रसाद कुर्मी	मोहन	माछा पालन	९५०,००० ।	७४३,७४९।३८	१६९,३७४९।३८	-	
७	बेचनप्रसाद यादव	१३४	बुद्धभूमि-५, मकुरघाट	दुनीलाल अहि्र	तिरथ अहि्र	हार्डवेयर	२००,०००० ।	९९९,५३२।५१	२९९,९५३२।५१	घर परिवार	
८	राम सुन्दर यादव	१३४	बुद्धभूमि-५, मकुरघाट	दुनीलाल अहि्र	तिरथ अहि्र	ट्याक्टर खरिद	२००,०००० ।	१,०००,५१९ ।५१	३०००,५१९।५१	बेचन प्रसाद यादव	
९	किष्कावती यादव	१३४	बुद्धभूमि-५, मकुरघाट	बेचनप्रसाद यादव	दु. न नी लाल अहि्र	कृषि	६,०००००।	२९६,२७९ ।४४	८९२,२७९।४४	बेचन प्रसाद यादव	
१०	हदीस पठान	१३४	बुद्धभूमि-५, मकुरघाट	रमजान पठान	कलु	ट्याक्टर खरिद	७३०,०००।	२४२,६०८ ।	९७२,६०८।००	-	
११	शारदा भुसाल	१७६	बुद्धभूमि-२,पुरेना	मेघराज बन्जाडे	रण प्रसाद बन्जाडे	घर निर्माण	५,००००० ।	१३१,९३४ ।२५	६३१,९३४।२५	मेघराज बन्जाडे	
१२	विन्दु दर्जी	२२०	बुद्धभूमि-२, गोरुसिंगे	रामबहादुर दर्जी	जगबहादुर दर्जी	घर निर्माण	१४,००००० ।	६६८,७५२ ।०५	२०६,८७५२।०५	रामबहादुर दर्जी	
१३	रामरती थारु	०८७	बुद्धभूमि-४, मोर्मी	रामलाल थारु	बर्खु थारु	घर निर्माण	३५५,६३४ ।	४०३,६७९ ।५२	७५९,३१३।५२	-	
१४	दिपेन्द्र कुमार सिंह	२३०	बुद्धभूमि-२, गोरुसिंगे	हि र ा ब हा द्ुर नगरकोटी	राम बहादुर नगरकोटी	व्यवसाय	९,००००० ।	४६४,८६९ ।८६	१,३६४,८६९।८६	हिराबहादुर नगरकोटी	
१५	विन्दु	१७६	बुद्धभूमि-२, धैरेनी डाँडा	गेविन्द खनाल	प्रसाद खनाल	सू र्य फ सा द खनाल	९,००००० ।	३२५,९१९ ।१७	१,२२५९१९।१७	-	

ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

सेफ्टी ट्याङ्की, भरिएर, शिरनाली जाम भएर

समस्या परेको छ ?

हामी तपाईंको समस्या तुरुन्त ५ मिनेटमै हल गरी दिनेछौ ।

क्षेत्र: लुम्बिनी, भैरहवा, परासी, बुटवल मर्चवार

प्रो. रामशाह शाहानी

विशाल सेनेटरी

बर्मेलीटोल, भैरहवा

मो.9847324755,9804406297

ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

के तपाईंको घरको शिट, नाली, जाम भयो भने चिन्ता नलिनुहोस् र

सेनेटरी जगतमै बढी क्षमता, अत्याधुनिक प्रविधि, पावर फूल रोटर

भ्याकुम पम्प,बिजुली नचाहिने एक मात्र सेनेटरीलाई सम्पर्क गर्नुहोस् ।

लोडसेडिङ्गको बेला पनि सेवा दिइने छ ।

सम्पर्क:

तिनाउ सेनेटरी

बुटवल-१०, सुखानगर, रूपन्देही,

फोन: ९८५७०५८८१३,९८०७१८०८१३

ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

तपाईंको सहर बुटवल तथा लुम्बिनी अंचलमा आधुनिक जापानीय मेशिनद्वारा सेफ्टी टंकी ट्वाइलेटको रिङ्ग भरिएमा १० मिनेटमा नै सफा गरिनेछ ।

- ट्वाइलेट, वाथरूम, किचन र नाली जाम भएमा हामीलाई सम्भन्नुहोस् ।
- लोडसेडिङ्ग भएको बेलामा पनि अत्याधुनिक भ्याकुमद्वारा १० मिनेटमै सफ्टी टंकीको रिड खाली गरिने छ ।

सम्पर्क:

सीताराम सफा सेनेटरी

भैरहवा

९द६९७द९२७५, ९द००७६०६२२

